

Priprave za knjigo

Repertoar slovenskih gledališč 1867 – 1967

Skorajda vsakodnevna povpraševanja, ali sta bila Corneille in Claudel kdaj igrana v slovenskem gledališču, ali poznajo Tržačani Brechta z domačega odra, koliko različnih uprizoritev je doživel Kralj na Betajnovi, ali so igrali Janeza Jalna tudi v poklicnih gledališčih, kdaj je bil slovenski krst Prodane neveste in kolikokrat je šla Traviata čez naš oder, kdo so bili prevajalci in režiserji teh del, kakšni so izvirni naslovi in še in še — taka in podobna vprašanja, ki so jih zastavljali obiskovalci, jih terjali po telefonu ali v pismih, so nas že nekaj let opozarjala, da bi bilo treba urediti deloma že zbrano gradivo, ga preveriti, kjer to še ni opravljeno, poskrbeti za enoten sistem pri urejanju podatkov, raziskati tista obdobja in gledališča, za katera sploh ni niti najbolj preprostih seznamov predstav (npr. za slovensko gledališče v Trstu pred požigom Narodnega doma), skratka, zbrati vse te podatke tako, da bi bilo mogoče brez zamudnega iskanja sproti odgovarjati na vsa taka in podobna vprašanja.

Gotovo, marsikatera gledališka hiša je že prej sama poskrbela za take repertoarne preglede in nekatera obdobja so bila že tudi solidno obdelana. Vendar, to velja skoraj izključno za novejši čas. Knjiga Antona Trstenjaka Slovensko gledališče (1892) nam je bila sicer dobrodošlo pomagalo, prav tako sezname Cirila Debevc, ki nadaljujejo Trstenjakovo delo od leta 1892 pa do 1914, vendar samo pomagalo: vse te predstave smo popisali na novo, z uporabo izvirnih letakov (že prej smo poskrbeli za fotokopije in jih kartotečno uredili), pa tudi z uporabo arhivskih virov v SGM in dnevnega časopisja, posebno še takrat, kadar se pojavljajo vrzeli v serijah ohranjenih letakov. Oba našeta vira, Trstenjakov in Debevčev, nista toliko nezanesljiva kakor pomanjkljiva v podrobnostih, saj zelo pogosto nimata podatkov o režiserjih in prevajalcih, skoraj dosledno ni izvirnih naslovov, podatkov o številu ponovitev itd. Skoraj v celoti smo lahko vključili v svoje kartoteke oba najpopolnejša že obstoječa pregleda, Pregled dela Dušana Škedla za ljubljansko Dramo v letih 1918—1958 in Pregled dela mariborskega gledališča Dušana Mevlje za leta 1919—1941. V obeh primerih so bili potrebni le manjši popravki in dopolnila, veliko zamudnega dela pa nam je povzročila odločitev, da uredimo gradivo kronološko (ne po zvrsteh: slovenska, slovanska ali jugoslovanska, tuja dela in ne abecedno), kakor sta oba omenjena pregleda urejena. Razumljivo je, da je bil za praktični namen, ki je vodil pri delu Škedla in Mevljo, njun sistem edino primeren, medtem ko je za objavo v publikaciji, ki naj bi imela znanstven značaj, možna v prvem delu samo dosledna kronologija, ki naj kaže rast repertoarja v posameznih obdobjih in daje sproti možnosti za primerjave. Tak način ureditve pa je terjal kajpada vzporedno delo na dveh kartotekah, kronološki in abecedni. Tako so v prvem, glavnem delu razvrščena vsa uprizorjena dela vsakega gledališča strogo po datumih (glej vzorec), v drugem delu pa so vsi avtorji in vsa dela po abecednem redu, ne glede na to, v katerem gledališču so bila uprizorjena. V drugem delu bodo na enem mestu npr. vse uprizoritve Lepe Vide (s skrajšanimi podatki), vsaka uprizoritev pa ima številko, ki se ujema s podrobnim popisom v prvem delu, kjer najdemo vse razpoložljive podatke. Prav tako smo uporabili, izpopolnili in prevedli na naš enotni sistem deloma zbrane podatke nekaterih že obstoječih pregledov za gledališča v Trstu, Kopru, Ptujju ali Kranju, medtem ko je bilo treba nekatera poglavja zastaviti skoraj na novo: poleg že omenjenega starejšega tržaškega obdobja skoraj ves operni del (s sodelovanjem Smiljana Samca), nova ljubljanska gledališča, občasne skupine itd.

Tega dela, ki predstavlja prav gotovo enega izmed temeljev naših za zdaj še tako skromnih gledaliških raziskav, smo se lotili spočetka samo za »domačo rabo«, kot vir informacij za vse, ki bi jih potrebovali, od naših študentov pa do tujih gledaliških inštitutov. Vendar smo začeli prav kmalu, ko so kartoteke naglo naraščale in dosegle blizu deset tisoč listkov, razmišljati tudi o samostojni publikaciji, ki bi jo mogli pripraviti in natisniti ob izjemni priložnosti, ob stoletnici Dramatičnega

društva ali poklicnega igranja na Slovenskem, prazniku, ki ga bomo slavili prihodnje leto. Vprašanje natisa je še odprto: gotovo je, da ga Slovenski gledališki muzej, ki je prevzel redigiranje in izpopolnjevanje prej omenjenega gradiva, s svojimi sredstvi ne bo mogel rešiti.

Oglejmo si še nekatera vprašanja, ki so se kazala med delom in ob katerih se je bilo treba odločiti med več možnostmi. Poleg že razloženega in, upamo, tudi zadostno utemeljenega znanstvenega kronološkega načela, ki ga v drugem delu dopolnjuje in usposablja za praktično uporabo abecedni seznam in registri, je bila druga osnova, iz katere smo izhajali, načelo, naj ima delo splošno-slovenski, nikakor pa ne zgolj ljubljanski značaj, hkrati pa naj se omeji na poklicna gledališča (tudi že ukinjena). Za ustanovitev poklicnega gledališča v Ljubljani (in na Slovenskem) velja rojstno leto Dramatičnega društva (1867) in po tej analogiji smo segli tudi pri drugih mestih in gledaliških hišah nazaj, do ustanovitve Dramatičnega društva v tistem mestu (Trst 1902, Maribor 1909, Celje 1911, Ptuj 1912). Obdobja pred ustanovitvijo Dramatičnega društva (npr. v Ljubljani čitalniška doba, epizoda 1848. leta itd.) pri rednem popisu repertoarja niso upoštevana, pač pa je pred popisom repertoarja v posameznem mestu ali gledališču uvod, ki zajema kratek historiat s poudarkom na značilnostih repertoarja v obdobju pred ustanovitvijo Dramatičnega društva v tistem kraju.

Vprašanje, ki ga je bilo ob marsikaterem konkretnem primeru težko rešiti dosledno, je bilo v tem, kdaj uprizoritev nekega dela štejemo za novo in kdaj samo pripišemo število novih predstav k prejšnji. Pojem »premier« je namreč zlasti v starejšem obdobju skoraj neopredeljiv: pogosto se vrača delo čez nekaj sezon, ali pa je na sporedu že v naslednji sezoni, pa z imenom drugega režiserja. Odločili smo se, da vpisujemo vsako delo ne le, kadar gre za prvo uprizoritev, temveč tudi vselej, kadar presodimo na novo uvrščeno delo kot novo postavitev. Za novo postavitev pa smo šteli predstavo vselej, kadar je: podpisan nov režiser (četudi pojem režiserja v starejših obdobjih ni bil niti od daleč enakovreden današnjemu); kadar je bistveno spremenjena zasedba; kadar se vrača delo po večletnem presledku, tako da je bila očitno potrebna obnovitev z novimi vajami, pa četudi morda z istim režiserjem ali vsaj v glavnem z isto zasedbo.

Sporno je bilo tudi vprašanje, kam naj uvrščamo dramtizacije, pod ime dramtizatorja ali avtorja pripovedne predloge. Ne glede na to, da že knjižna bibliografija upošteva v takih primerih kot avtorja dramtizatorja, se nam je zdelo pri naši, gledališki rabi, to načelo še sprejemljivejše. Vprašanje je zapleteno, saj imamo primere, ko je »dramtizator« samo zvesto prenesel pripovedno delo v okvir odrskih zakonitosti, pa tudi take, ko je vzel avtor odrskega teksta roman ali novelo res samo kot predlogo, pisal pa je sam celo dialoge itd. Kljub tej zapletenosti pa se nam vprašanje vendarle ne zdi bistveno, zlasti ne pri našem (kronološkem) sistemu. Ko bi bilo naše gradivo urejeno abecedno, bi bilo bolj sporno, ali sodi npr. Vstajenje pod črko T (Tolstoj) ali B (Bataille, dramtizator). Tako pa res ni bistvene razlike, ali pišemo: Tolstoj, Vstajenje, za oder prir. Bataille — ali pa Bataille, Vstajenje, po romanu Tolstoja. Vsekakor pa je potrebno, da pišemo dosledno, vse dramtizacije enako, ne glede na to, kolik je delež prvega ali drugega avtorja. V abecednem delu in v registrih pa bo vse urejeno s kazalkami, tako da bo mogoče najti naš primer, Vstajenje, brez težave tako pri Tolstoju kakor pri Bataille.

Veliko bolj kočljivo vprašanje, ki je budilo dolgotrajne posvete uredniškega odbora, pa je bilo: kaj z igralci? Prav dobro smo se zavedali, da je igralec poleg dramskega pisatelja (posebej še v starejši dobi, ko je bila vloga režiserja malenkostna) prvi in poglobitni avtor predstave. Vendar — ali naj pišemo vse zasedbe? Samo glavne vloge? Samo pri pomembnejših komadih? Kakor koli bi se odločili, bi se znašli v začaranem krogu protislovij, predvsem pa: obseg knjige bi se podvojil (v kartoteko smo zlasti pri starejših obdobjih vsaj glavne igralce vpisovali). In tako smo se končno, četudi s slabo vestjo, uklonili zgledu sorodnih mednarodnih publikacij, ki upoštevajo ne le režiserja, temveč ob scenografu tudi še kostumografa in še kaj in tako ne navajajo igralca Hamleta, pač pa tistega, ki mu je narisal kostum!

Sam popis predstave obsega naslednje elemente:

1. Priimek in ime avtorja. Oboje pišemo v pravilni izvorni obliki, tako da je popis rekonstruiran, ne posnet po letaku, kjer so pogoste napake, nedoslednosti, nedopustne slovenitve (Friderik ali celo Miroslav Schiller ali celo Šiler) itd. Pri

- 413 *Jurčič* Josip: VERONIKA DESENIŠKA. Tragedija v 5 dej. Predelal Ignacij *Borštnik*.
Rež.: I. Borštnik.
Sc.: I. Kautský & Rottonara.
29. sept. 1892 (30. sept. 1892).
Letak št. 478.
- 414 *Knauf* Maria: KDOR SE POSLEDNJI SMEJE. Vesela igra v 1 dej. Prev. I. Kalan.
Rež.: I. Borštnik.
26. okt. 1892 (24. jan. 1894).
Letak (št. 486) obj. pred prem. v SN.
- 415 *Bisson* Alexandre-Charles-Auguste: POKOJNI TOUPINEL. (FEU TOUPINEL.) Veseloigra v 3 dej. Prev. F. Gestrin.
Rež.: I. Borštnik.
29. okt. 1892.
Letak (št. 487) obj. pred prem. v SN.
- 416 *Stroupežnický* Ladislav: NAŠA KRI. (NAŠI FURIANTI.) Narodna igra v 4 dej. Prev. F. Gestrin.
Rež.: I. Borštnik.
20. nov. 1892 (26. dec. 1892, 15. okt. 1893).
Letak (št. 493) obj. pred prem. v SN.
- 417 *Vošnjak* Josip: SVOJI K SVOJIM. Veseloigra v 1 dej.
Rež.: I. Borštnik.
26. nov. 1892.
Letak (št. 495) obj. pred prem. v SN.
- 418 *Gogol'* Nikolaj Vasil'evič: REVIZOR. (REVIZOR.) Komedija v 5 dej. Prev. I. Vesel.
Rež.: I. Borštnik.
1. dec. 1892.
Letak (št. 496) obj. pred prem. v SN.
- 419 *Raimund* Ferdinand: ZAPRAVLJIVEC. (DER VERSCHWENDER.) Čaroben igrokaz s petjem v 3 dej. Prev. J. Ogrinec.
Rež.: I. Borštnik.
4. dec. 1892 (19. marca 1894).
Letak (št. 497) obj. pred prem. v SN.
Glasba: C. Kreutzer.
Dir.: F. Gerbič.
- 420 *Viková-Kunětická* Božena: STARINARICA. (SBERATELKA STAROŽITNOSTÍ.) Veseloigra v 1 dej. Prev. F. Gestrin.
Rež.: I. Borštnik.
7. dec. 1892 (19. marca 1893).
Letak (št. 498) obj. pred prem. v SN.
- 421 *Weilen* Josef: EDDA. (EDDA.) Igrokaz v 4 dej. Prev. J. Cimperman.
Rež.: I. Borštnik.
18. dec. 1892.
Letak (št. 500) obj. pred prem. v SN.
- 422 *Blumenthal* Oskar: DRUGO LIČE. (DAS ZWEITE GESICHT.) Veseloigra v 4 dej. Prev. I. Podgornik.
Rež.: I. Borštnik.
5. jan. 1893.
Letak (št. 503) obj. pred prem. v SN.
- 423 *Schiller* Friedrich: KOVARSTVO IN LJUBEZEN. (KABALE UND LIEBE.) Žaloigra iz meščanskega življenja v 5 dej. Prev. A. Levec.
Rež.: I. Borštnik.
11. jan. 1893.
Letak (št. 505) obj. pred prem. v SN.
- 424 *Trifković* Kosta: SVOJEGLAVNEŽI. (TVRDOGLAVCI.) Gluma v 1 dej. Prev. J. Globočnik.
Rež.: I. Borštnik.
25. jan. 1893.
Letak (št. 510) obj. pred prem. v SN.
- 425 *Ganghofer* Ludwig & *Brociner* Marko: VALENSKA SVATBA. (DIE HOCHZEIT VON VALENI.) Igrokaz v 4 dej. Prev. F. Gestrin.
Rež.: I. Borštnik.
28. jan. 1893 (11. febr. 1893, 16. febr. 1893, 3. marca 1893, 12. nov. 1893).
Letak (št. 511) obj. pred prem. v SN.
- 426 *Nestroy* Johann Nepomuk: DANES BOMO TIČI. (EINEN JUX WILL ER SICH MACHEN.) Bur-

- ka s petjem v 4 dej. Prev. I. Železnikar.
Rež.: I. Borštnik.
2. febr. 1893.
Letak (št. 512) obj. pred prem. v SN.
- 427 *Sardou* Victorien: FEDORA. Drama v 4 dej. Prev. * * *
Rež.: I. Borštnik.
22. febr. 1893 (25. febr. 1893, 27. jan. 1894).
Letak (št. 518) obj. pred prem. v SN.
- 428 *Anzengruber* Ludwig: KRIVO-PRISEŽNIK. (DER MEINEID-BAUER.) Ljudski igrokaz v 3 dej. Prev. I. Kalan.
Rež.: I. Borštnik.
5. marca 1893 (26. dec. 1893).
Letak (št. 521) obj. pred prem. v SN.
- 429 *Vošnjak* Josip: LEPA VIDA. Drama v 5 dej.
Rež.: I. Borštnik.
23. marca 1893.
Letak (št. 526) obj. pred prem. v SN.
Glasba: K. Hoffmeister.
- 430 *Štolba* Josef: DOLENJSKA ŽELEZNICA. (MALOMEŠTŠTÍ DIPLOMATI.) Gluma v 3 dej. Prev. F. Gestrin.
Rež.: I. Borštnik.
Letak (št. 529) obj. pred prem. v SN.
- 431 *Rosen* Julius: V SPANJI. Veselo-igra v 1 dej. Prev. J. Nolli.
Rež.: I. Borštnik.
4. okt. 1893.
Letak (št. 530) obj. pred prem. v SN.
- 432 *Dumas* Alexandre - fils: DAMA S KAMELIJAMI. (LA DAME AUX CAMÉLIAS.) Drama v 5 dej. Prev. F. Svetič.
Rež.: I. Borštnik.
7. okt. 1893.
Letak (št. 531) obj. pred prem. v SN.
- 433 *Schlesinger* Siegmund: RAVNA POT, NAJBOLJŠA POT. Veselo-igra v 1 dej. Prev. K. Jesenko.
Rež.: I. Borštnik.
12. okt. 1893.
Letak (št. 532) obj. pred prem. v SN.
- 434 *Paileron* Edouard: MIŠKA. (LA SOURIS.) Veseloigra v 3 dej. Prev. I. Podgornik.
Rež.: I. Borštnik.
21. okt. 1893.
Letak (št. 535) obj. pred prem. v SN.
- 435 *Girardin* Emile: KLOBUK. (LE CHAPEAU A UN HORLOGER). Gluma v 1 dej. Prev. V. Mandelc.
Rež.: I. Borštnik.
26. okt. 1893.
Letak (št. 536) obj. pred prem. v SN.
- 436 *Blum* Ernest & *Toché* Raoul: MADAME MONGODIN (MADAME MONGODIN.) Veseloigra v 3 dej. Prev. I. Podgornik.
Rež.: I. Borštnik.
18. nov. 1893 (21. dec. 1893).
Letak (št. 544) obj. pred prem. v SN.
- 437 *Kotzebue* August: ZMEŠNJAVA NA ZMEŠNJAVO. (DER WIRWAR oder DER MUTWILLIGE.) Burka v 5 dej. Prev. J. Cimperman.
Rež.: I. Borštnik.
26. nov. 1893.
Letak (št. 546) obj. pred prem. v SN.
- 438 *Laufs* Karl: VEHARJEVO LETO-VIŠČE. (PENSION SCHÖLLER.) Burka v 3 dej. Prev. Naum.
Rež.: I. Borštnik.
29. nov. 1893 (4. marca 1894).
Letak (št. 548) obj. pred prem. v SN.
- 439 *Wilbrandt* Adolf: SVETINOVA HČI. (DIE TOCHTER DES HERRN FABRICIUS.) Igrokaz v 3 dej. Prev. A. Trstenjak.
Rež.: I. Borštnik.
2. dec. 1893.
Letak (št. 549) obj. pred prem. v SN.
- 440 *Görner* Karl August: SNEGULJČICA IN ŠKRATJE. (SCHNEEWITTCHEN.) Čarobna igra z melodramom v 5 dej. Prev. F. Gestrin.
Rež.: I. Borštnik.
10. dec. 1893 (17. dec. 1893, 7. jan. 1894).
Letak (št. 551) obj. pred prem. v SN.

avtorjih, ki so pisali tudi s psevdonimi, se nismo togo držali prvotnega imena ali psevdonima za vsako ceno, temveč smo dali prednost splošni rabi. Tako pišemo dosledno Molière, Poqueline pa je samo v registru med kazalkami; prav tako pišemo Mateja Bora s tem psevdonomimom, saj je z njim objavljaj in dal uprizarjati vsa dramska dela in pozna javnost Vl. Pavšiča le še kot kritika iz predvojnih let. Nasprotno pa smo dali vsa Govekarjeva dela pod pravo ime, četudi jih je pošiljal v svet npr. s psevdonimi (Kosec, Ignotus itd.), prav tako smo razrešili npr. Anzen-gruberjev psevdonom »Gruber« (v večini primerov so ga igrali pri nas s pravim imenom). Vskršno nejasnost v tem pogledu bo v eventualni knjižni izdaji preprečeval register s kazalkami, ki bodo opozarjale na tiste avtorje, ki se pojavljajo z različnimi imeni, pravimi in izmišljenimi. Opuščali smo vse naslove (von, pa tudi dr., arch. itd.), razen v primerih, ko se tak naslov veže z imenom (D'Annunzio, O'Neill). — Pri dramtizacijah je naveden avtor pripovedne predloge takoj za naslovom dela. — Če sta dva avtorja, ju veže znak &.

2. Naslov dela. Na prvem mestu je zapisan naslov, s kakršnim so delo takrat uprizorili, popravljene so samo očitne pomote; če so igrali isto delo prej ali pozneje z drugačnim naslovom, je to povedano v opombi (npr. Trgovec beneški, pozneje: Beneški trgovec; Alfons, pozneje: Velikodušni morski kapitan). Če se je igralo isto delo z dvema naslovoma, je drugi dodan v oklepaju.

3. Originalni naslov je dodan, kjer ga je bilo le mogoče ugotoviti. Kadar original ni pisan v latinici (ruski, grški in dr. avtorji), je naslov transkribiran po veljavnih predpisih, prav tako kakor avtorjevo ime. Kljub vsem prizadevanjem je ostalo več primerov nerazrešenih, vendar so to večini nepomembne burke, ki že takrat niso imele cene, ali pozabljene enodejanke, ki jih ne najdeš v nobeni enciklopediji ne iz takratnega ne iz današnjega časa. Ker so se igrala taka, nepomembna dela v starejših sezonah pri nas zelo pogosto brez navedbe avtorjevega imena (tudi v časopisnih proročilih avtor večkrat ni bil omenjen), v nekaj primerih tudi avtorja pri vsem prizadevanju ni bilo mogoče ugotoviti, zlasti še, ker so zelo radi uprizarjali take enodnevnice s spremenjenimi naslovi, presajene na naša tla, z domačimi imeni oseb itd. Vendar so pri kolikor toliko pomembnih igrah taki nerazrešeni podatki zelo redki.

4. Oznaka dela (drama, komedija) je ohranjena v taki obliki, kakršno so ji dali naši uprizoritelji, saj nam pogosto razodeva, kako so ti uprizorjeno delo pojmovali (šaljiv prizor, gluma, ljudski igrokaz), v novejši dobi pa so avtorji sami pogosto želeli s to oznako nekaj več povedati (razburjenje v treh dejanjih, malomeščanski dogodek, prizori iz vaškega življenja). Število dejanj, delov ali slik je pisano enotno, z okrajšavami in v številkah, ne glede na to, kako je to označeno na letaku.

5. Pri tujih delih je navedeno prevajalčevo ime, če ga je bilo le mogoče razrešiti, ne glede na to, ali je bilo na letaku napisano ali ne. »Predelave« (v starejšem času so bili skoraj vsi tuji teksti »predelani«, lokalizirani) štejemo za prevode. Pač pa so omenjene predelave domačih del (npr. Bleiweisova Županove Micke). Prevajalca pišemo (tako kakor tudi režiserja, scenografa in druge sodelavce) s celim priimkom in začetnico krstnega imena. S celim krstnim imenom pišemo samo avtorje, v imenskem kazalu pa bodo vsa imena navedena v celoti.

6. Datum pri našem popisu pomeni dan premiere ali nove postavitve. V oklepaju so navedeni pri starejši dobi, ko je bilo malo ponovitev in so bile te večidel raztresene v več sezonah, vsi datumi teh ponovitev, pri novejši dobi (po 1918. letu) pa pišemo samo skupno število predstav, ki jih je dosegla tista postavitve.

7. Med soustvarjalci predstave je naveden na prvem mestu režiser, ob njem pozneje scenograf in v najnovejšem času tudi kostumograf, pri operah in operetah dirigent (takoj za režiserjem), pri baletnih predstavah pa tudi koreograf.

8. Opomba ob koncu popisa navaja številko letaka ali gledališkega lista, ohranjenega v SGM, nadalje manj pomembne podatke, ki ne sodijo v zgornje rubrike (npr. avtorja scenske glasbe in dirigenta pri dramskih predstavah), pojasnilo, da se je igralo delo z različnimi naslovi ali s psevdonomimom, ki je v zgornjem popisu razrešen itd.

Na koncu popisa je tekoča številka, ki se veže skozi vso kartoteko, tako da se začne npr. popis mariborskih predstav s št. 2240, tržaških s št. 3112 in pod. Isto številko ima vselej navedba (s skrajšanimi podatki) v drugem, abecednem delu kartoteke oz. bodoče knjige.

Navedena shema popisa velja za prvi, tj. glavni, kronološko urejeni del kartoteke oz. bodoče knjige. Popis v drugem delu je poenostavljen in ima značaj priročnika. Vsako geslo ima poleg avtorja in naslova naveden le še kraj in datum premiere in pa številko, ki se ujema s številko gesla v prvem delu, kjer je mogoče najti vse podrobne podatke.

Praktično dopolnilo knjigi naj bi bili registri. Poleg imenskega, ki bo vseboval poleg avtorjev tudi vse prevajalce, režiserje in ostale sodelavce s polnimi imeni, pravimi in psevdonimi, je v posebni kartoteki že pripravljen register naslovov, slovenskih, poslovenjenih (z vsemi variantami) in izvornih. Potreba po takem registru se kaže pri našem delu domala sleherni dan, zlasti pri manj znanih dramskih besedilih. Knjiga naj bi imela poleg glavnega uvoda, kratkih uvodov k posameznim poglavjem (historiati posameznih hiš in oznake repertoarja pred ustanovitvijo Dramatičnega društva v tistem kraju) tudi 50 prilog, faksimiliranih letakov najznačilnejših predstav iz raznih obdobj in iz vseh slovenskih poklicnih gledališč.

(dm)

Préparations faites pour le livre

»Répertoire des théâtres slovènes de 1867 à 1967«

Ce rapport nous renseigne sur les préparations que le musée a fait jusqu'à présent pour publier à l'occasion du centenaire de la Société dramatique ou théâtre professionnel, sous forme de livre, le tableau complet du répertoire de tous les théâtres slovènes, matériel rassemblé déjà sur des fiches. Le livre sera publié en automne 1967 si les moyens financiers nécessaires sont mis à la disposition du musée.

Sur 500 pages du format des Documents seront enregistrés environ 4000 premières de Ljubljana, Trieste, Maribor, Celje, etc. Dans la première partie du livre les représentations de chaque théâtre seront inscrites dans l'ordre chronologique, tandis que la deuxième partie contiendra un aperçu plus bref dans l'ordre des auteurs. Ainsi la première partie du livre sera de caractère scientifique, tandis que la deuxième sera en même temps de caractère pratique. En outre il y aura à la fin du livre des registres: l'index des noms, la liste de tous les titres slovènes, slovénisés et originaux ainsi que 50 fac-similés des affiches originales les plus caractéristiques de toutes les époques. On utilisera dans ce livre quelques registres publiés antérieurement (celui de D. Škedl pour le théâtre Drama de Ljubljana de 1918 à 1958, D. Mevlja pour le théâtre de Maribor pour la période entre 1919—1941) et coordonnés avec les autres registres, tandis que pour les périodes plus anciennes de nouveau ont été faits. Chaque unité comprendra le nom et les prénoms de l'auteur, le titre slovène de l'oeuvre représentée, le titre original, le genre de pièce avec le nombre d'actes ou de scènes, le nom du traducteur, du metteur-en-scène, du scénographe, du chef d'orchestre, du costumographe, la date de la première, le nombre de toutes les reprises (pour les périodes plus anciennes aussi les dates), quelque note éventuelle, le numéro de l'affiche ou du livret de théâtre et la cote qui, pour faciliter l'utilisation, correspondra à la cote de la partie alphabétique du livre.